

Angleži so bombardirali Berlin 1000 nemških letal nad Anglijo

Nad Londonom so švigali ognjeni zublji, ko so nemške bombe užigale poslopja. London je bil napaden štirikrat v 24 urah. Prizadeta škoda je ogromna. Angleži prvič nad Berlinom.

HITLER JE BAJE ODŠEL NA FRONTO

Berlin, 26. avg. — Angleški letalci so danes dvakrat napadli Berlin. Krožili so nad kancelarijo Adolfa Hitlerja in drugimi važnimi poslopji v sredini mesta. Angleški piloti, ki so danes prvič resni napad na Berlin, so prodrli skozi salve protizračnih topov. Topovi, ki so postavljeni na strehah vladnih poslopj, bruhalo krogle proti angleškim bombnikom, da se je tresla zemlja, ki so jih metali Angleži. Angleški bombniki so metali bombo vzdolž ceste "Under den Linden," ki je glavna prometna ulica Berlina. Nemška vlada naznanja, da nima še na rokah popolne poročila o škodi, ki so jo napravili Angleži. Napad se je prišel ob 12:35 zjutraj in je trajal dve uri in 46 minut.

Berlin, 25. avg. — Nemška vlada so včeraj vpriporila zopet letalnih napadov. V večer so trpela mesta Dover, Margate in Portsmouth. Dva letala ali trikrat so prileteli Nemški razstreljivi in užigalne bombe. Ena bomba je priletela na kino gledališče v Portsmouthu in ga razbila. Koliko je bilo ubitih v gledališču, se ne ve, toda ker se je ugotovilo, da je podrla galerija, je bilo mnogo žrtev.

Priljubljeni napad nemške sile bil eden najsilovitejših v tej vrsti in uradna poročila zatrjujejo, da ni bilo še v nobenem napadu do zdaj prizadane toliko ljudi po Angliji kot včeraj.

Angleži zatrjujejo, da so skladili 47 letal, a sami so izgubili deset v boju z Nemci. V danes zjutraj navsej, ko Nemci metali užigalne bombe na London. Kmalu so začeli dvigati proti nebu plamenj zublji, ki so razsvetljevali mesto daleč naokrog. Človeških žrtev ni bilo, toda mnogo je užgalo. Ljudje so hitevali na strehe in gasili, podajajoč roke v roke po lestvah. Napad je trajal skoraj prav do zvečer. Ne glede na nevarnost so stali na ulicah in gledali plamenj zublji in nemški piloti. Bombe so treskale, plamenj so ragljale, protizračne krogle so padale na ulice. V noč. Sodi se, da so po napadu včeraj nad 1000 letal, ko so nemški bombniki sprostili bombe po Angliji, so objavili nemški topovi na območju obrežju in 45 minut razstreljali angleško obrežje. Nemci so jim angleške baterije so jim angleške bate-

gleško obal preko morja. Angleži so bombardirali več kot dvajset nemških zrakoplovnih pristanišč v severni Franciji in po Nizozemskem, hoteč s tem uničiti baze nemške letalske sile, odkoder se vrše zdaj letalski napadi na Anglijo. Angleži so bombardirali tudi industrijska mesta v Porurju, katere obiskujejo skoro dnevno.

ITALIJANI V KRATKEM NAPADEJO EGIPET

Rim, 25. avg. — Italijansko vrhovno poveljstvo poroča, da njih letala neprestano napadajo angleške postojanke v Egiptu in v Sudanu. To je predpriprava za splošen napad armade na Egipt. Italijani tudi poročajo, da so zasegli v Somalilandu, ki so ga vzeli Angležem, mnogo orožja in municije. (Angleži so pa poročali, da so vse pravočasno odpeljali).

Laško časopisje napada egipetovsko vlado, ki se je odločila, da pomaga Angležem, če bo laška armada napadla Egipt. Italijani pravijo, da je to proti želji egipetovskega kralja in naroda in da je kabinet popolnoma v rokah Angležev.

Pevske vaje Glasbene Matice

Prihodnje pevske vaje Glasbene Matice se vršijo v sledečem redu: danes zvečer za moški zbor, v sredo zvečer za ženski zbor in v četrtek za mešan zbor v SND na St. Clair Ave., soba št. 2. Obenem sporočamo, da se dobijo vstopnice za koncert 8. septembra v predprodaji pri Mrs. Makovec in pri pevcih in pevkah Glasbene Matice. Koncert bo zelo zanimiv. Občinstvo je prošeno, da seže po vstopnicah.

Barberton zmagovalce

"Dež na okno je rosil," pa tudi naše slovenske lovce je pridno namakal, ko so tekmovali v streljanju na letede golobe na Goriškovi farmi na Green Rd. Zmagal je Barbertonski lovski klub z 204 točkami, drugi je bil Rainbow Hunting klub z 183 točkami in Euclid Rifle klub z 180. Vsak po 25 točk sta napravila Frank Kramer od Euclid Rifle kluba in Tony Gradišar od Barbertonskega kluba.

V bolnišnici

V petek se je podal v Lakeside bolnišnico dobro poznani rojak Louis Krall iz 1177 Norwood Rd. Obiski začasnoma se ni so dovoljeni. Želimo mu, da bi se mu ljubo zdravje kmalu povrnilo.

Poslanik zanika, da bi bil obljubil Franciji pomoč v orožju

Washington. — Ameriški poslanik za Francijo, William C. Bullitt, je odločno zanikal, da bi bil kdaj obljubil Franciji, da bodo šle Zed. države v vojno. Poslanik je pisal tozadevno pojasnilo senatorju Clarku, ki je pisno prebral v senatu.

"Nikdar nisem pisal pisma kakemu francoskemu ministrskemu predsedniku, ali komu drugemu, v katerem bi bil namignil, da če bo šla Francija v vojno, da ji bodo kmalu nato sledile Zed. države," zatrjuje poslanik. Dalje je poslanik zanikal, da bi bil kdaj prisostvoval sejam francoskega kabineta, kot je pisalo ameriško časopisje.

Vpisovanje v šolo

Vpisovanje v šolo sv. Vida se bo vršilo v torek in sredo dopoldne, od desetih do 12. Tako naznanja msgr. B. J. Ponikvar. Zvečer se ne bo vpisovalo. V torek naj pridejo oni, katerih prijatelji se prične s črkami od A do N. V sredo pa ostali. Z vsakim otrokom mora priti eden od staršev. Ne pošiljajte k vpisovanju samih otrok, ker se jih bo poslalo domov. Msgr. Ponikvar tudi sporoča, da oni, ki bi nikakor ne mogli pripeljati svojih otrok na 27. in 28. avgusta k vpisovanju, naj poslušajo v cerkvi tozadevno oznanilo. Vse starše, ki imajo za šolo godne otroke, se prosi, naj gornje vpoštevajo, da bo red.

Za večje plače

Councilman Miller bo danes predložil mestni zbornici resolucijo, da se določi za mestne uslužbence plačilna lestvica. To je samo za one, ki so pod civilno službo. Mestna zbornica bi najprej določila maksimalne plače za uslužbence, do katerih bi ti prišli s petletnim zvišanjem. Na primer, če bi bila za stenografo določena plača \$2000 in dobiva sedaj \$1000, bi dobivala pet let po \$200 zvišane plače. Če bo zbornica predlog odobrila, bo prišel novembra na glasovanje državljanom. Mestna administracija bo najbrže proti temu.

Zadušnica

V torek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojno Rozalijo Mohorčič v spomin druge obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Armada noče žensk!

Savannah, Ga. — Rekrutna postaja v tem mestu je objavila v časopisju, da se potrebuje za armada stenografskih moči. Od vseh strani so se začela oglašati dekleta, zmožna stenografije. Rekrutni narednik jim je povedal, čeprav s težkim srcem, da armada zaenkrat še ne jemlje v službo ženskih stenografinj, ampak samo moške.

Francozi se držijo pri pijači "nazaj"

Vichy, Francija. — Odslej bodo morali Francozi pogledati na kolezar, predno bodo smeli naročiti kako močno pijačo. Vlada je namreč določila, da se sme prodajati oziroma točiti ob torkih, četrtkih in sobotah samo vino, pivo, šampanjec in mehka pijača. Na druge dneve pa lahko pije vsak, kar hoče oziroma kar pač more kupiti.

Delazmožnim odvzamejo relief

Danes bodo dobili od mestne administracije uradna naznanila oni moški, ki so zmožni za delo in ki nikogar ne podpirajo, da bodo dobili samo še enkrat denar za najemnine in eno naročilo za živež. Potem se jih bo pa črtalo z reliefne liste. V sredo se bodo ti javili na 608 St. Clair Ave., kjer bodo določili, kdo je zmožen za delo in kdo ne. Najprej bodo poklicali samske moške in potem samske ženske. Tudi vsi oni, ki niso državljani in ki ne bodo takoj zaprosili za državljanski papir, bodo črtani z reliefne liste. Zupan pravi, da je vedno več prijavne zaposlitve na razpolago in da se mora reliefna lista razbremeniti.

McNutt bi debatiral z Willkiem

New Haven, Conn. — Paul McNutt, ki je mislil, da bo predsedniški ali podpredsedniški kandidat demokratske stranke, je poslal Willkieu poziv na javno debato. Willkie, kot znano, je poslal ponudbo za javno debato predsedniku Rooseveltu. McNutt pa pravi, da bo šel z Willkiem on debatirati, če si Willkie tako želi debat.

Max Traven v bolnišnici

Danes zjutraj je bil odpeljan v St. Lukes bolnišnico Mr. Max Traven, pomožni glavni tajnik SDZ. Zbolel je na vnetju slepiča in se bo moral najbrže podvreči operaciji.

Pozdravi iz New Yorka

Iz svetovnega mesta New Yorka pošiljajo vsem prijateljem in znancem lepe pozdrave Mrs. James A. Slapnik, Mrs. Jack Pintar in Frank Znidar.

NOVI GROBOVI

Terezija Mramor

V nedeljo popoldne je premislila v Huron Road bolnišnici znana Terezija Mramor, rojena Nose, po domače Jelenova Terezija. Stara je bila 57 let in je stanovala na 1241 E. 169th St. Tukaj zapuša pet otrok. Joseph, Rose, omožena Dudley; Justina, omožena Kaušek; Edward in William, brata Johna Nosse in dve sestri: Antonijo, omoženo Zabukovec in Mary, omoženo Krall ter več drugih sorodnikov. Rojena je bila v vasi Vekore, fara Krka na Dolenjskem, kjer zapuša enega brata in več drugih sorodnikov. Tukaj je bivala 38 let ter je bila članica društva Marije Magdalene, št. 162 KSKJ, društva sv. Ane, št. 4 SDZ in podružnice št. 41 SZZ. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev sv. Jeronima in potem na pokopališče Kalvarijo. Naj ji bo ohranjen blag spomin, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Mary Markovich

Po dolgi in mučni bolezni je premislila na svojem domu, 15709 Saranac Rd. znana Mary Markovich, rojena Grdan, stara 66 let. Tukaj zapuša žalujočega soproga Antona, doma iz vasi Dolga njiya, fara sv. Lovrenca na Dolenjskem, hčeri: Mary, omožena Erjavec in Rose omoženo Marince, vnukinjo Elizabeth in več drugih sorodnikov. Rojena je bila v vasi Potok, fara sv. Lovrenca na Dolenjskem, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bivala 31 let. Bila je članica društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ in društva Kras, št. 8 SDZ. Pogreb se bo vršil v četrtek iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnobevzete in potem na pokopališče sv. Pavla. Čas pogreba bo naznanjen prihodnjic. Naj počiva v miru v ameriški zemlji, preostalih naše sožalje.

Trotskyev morilec se izgovarja

Mexico City. — Frank Jackson, ki je storil atentat na Leona Trotskija, se zagovarja, da ga je umoril zato, ker mu je Trotsky ukazal, da mora iti v Rusijo ter tam umoriti Stalina in druge sovjetske voditelje. To je Jackson napisal v pismu prej, predno je napadel Trotskija. Policija mu pa tega ne verjame in ga še nadalje dobro straži v bolnišnici.

* Londonski policisti morajo nositi jeklene čelade. Boje se namreč, da bi ne padlo nanje kako nemško letalo.

Bermuda je pripravljena dati Zed. državam v najem pristanišča

Hamilton, Bermuda. — Angleški otok Bermuda, ki leži 700 milj južnovzhodno od New Yorka, je ena izmed strateških točk, kjer bi Zed. države postavile svoja zrakoplovna in ladijska pristanišča za obrambo Zpadnega sveta. Denis Bernard, governer Bermude je povedal svojji legislaturi, da je Anglija pripravljena dati Zed. državam za 99 let v najem ta otok oziroma samo gotove strateške točke, kjer bi Stric Sam zgradil svoja zrakoplovna pristanišča in pristanišča za bojne ladje. Toda otok bi ostal še naprej angleška last.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Sharon, Pa. — V soboto, dne 10. avgusta, je umrl Anton Zidansek, potovalni zastopnik Prosvete (poleg drugih naprednih listov) v zapadni Pennsilvaniji. Star je bil 74 let in rojen v Dramljah pri Bizeljskem na Spodnjem Stajerskem.

Joliet. — Tu je umrl rojak Anton Šraj, doma iz Gradišča pri Prinskovem, ki zapuša ženo, tri sinove in hčer.

Strabane, Pa. — Walter Vreček se je moral podvreči operaciji na pretrganju. Zdravi se v General Hospitalu v Canonsburgu. — V Herminieju, Pa., je pred dnevi umrl Peter Stanovnik, star 52 let in rojen v Zmčinah pri Skofji Loki na Gorenjskem.

Willard, Wis. — Tukaj se dnevno dogajajo avtne nesreče. Pred dnevi sta se pobili sestri Helena in Dionna Parkel, hčeri znanega slovenskega farmarja Fr. Parklja, ko se jima je avto prevrnil in padel v šest čevljev globok jarek. — V drugem slučaju se je prekučnil avto, v katerem so bile Julija Trampus, hči slovenskega farmarja Fr. Trampusa, njena mati in sestra. Vse tri so bile le lahko poškodovane. — Anton Debevc mlajši je pa z večjim avtotrukom trčil z avtom, čigar voznik John Dubinski si je pri tem zlomil nogo.

Davis, W. Va. — Dne 14. avgusta je tukaj umrl Andrej Arhar, doma iz Cerknice pri Raketu. Dve leti ga je mučila rudarska naduha. Zapuša štiri sinove.

Milwaukee. — Dne 17. avgusta je umrl Frank Maci iz West Allisa, star 55 let in rojen v Devici Mariji v Polju. V Ameriki je bil 28 let in tu zapuša ženo, dva sinova in dve hčeri.

Kemmerer, Wo. — Joe Sedaj, mlad rojak, je pravkar dobil licenco za privatno letalstvo. Mlad letalec se nahaja v Elyju, Nevada. Pred kratkim je uspešno izvršil v družbi z drugimi polet preko Združenih držav.

Warren, O. — Tu je nagloma umrl John Gams, star 68 let in rojen v Iški Loki pri Ljubljani. Tu zapuša ženo, dva sinova in pet hčeri.

Brooklyn, N. Y. — Dne 12. t. m. je tu mrli Mihael Baš, star 67 let in rojen v Velikih gobah. — V North Bergenu, N. J., je 13. t. m. umrl Frank Turnšek, star 66 let in rojen v Stari vasi pri Vidmu na Stajerskem, pek po poklicu. Zapuša ženo in sina.

LEP PROGRAM KAT. DNEVA

Kljub slabemu vremenu, se je zbralo 1.500 ljudi v Brae Burns Garden v Euclidu, kjer je zveza društev Najsvetejšega Imena praznovala slovenski katoliški ali Baragov dan.

Najprej sta godbi sv. Lovrenca in sv. Vida zaigrali, pod vodstvom g. Bečaja par komadov, nato pa je Mr. A. Grdina otvoril program. V kratkem govoru je pojasnil pomen dneva in nato pa je izročil nadaljnje vodstvo Rev. Bazniku.

Rev. Baznik je najprej v angleškem nato pa v slovenskem jeziku pozdravil navzoče ter predstavil glavnega govornika Rev. Gabriel Rusa, kateri se je nekaj izgovarjal, da mu slovenščina ne teče preveč gladko, vidi pa smo, da je res Slovenec in nam je prav lepo domače povedal o svojih vtisih v stari domovini, katera se mu je tako priljubila, da bi bil takoj pripravljen vrniti se nazaj, če bi mu njegovi predstojniki tako ukazali.

Povedal je, da je Švica, kjer je on študiral, lepa dežela in da ji pravijo, da je raj na zemlji, a v resnici pa je naša slovenska zemlja še vse lepša. Povedal je, da je slovenski narod v domovini veren, kar nam pričajo neštete cerkvice po prijaznih grčih in holmih. Sporočil je naročilo č. g. škofa Rožmana, s katerim opominja Slovenca na tujem, da ne pozabimo svojega jezika in vere svojih staršev. Povedal je tudi, da bi Slovenci morali biti ponosni na našega misijonarja škofa Baraga in da moramo delovati nato, da bo čim prej proglašen svetnikom.

Za njim pa je bil predstavljjen Brother J. Perko, ki je v angleškem jeziku omenil pomen dneva in velika dela svetniškega škofa Baraga.

Poleg omenjenih govornikov so bili navzoči tudi starosta slovenskih duhovnikov msgr. Vitus Hribar, msgr. B. J. Ponikvar, Rev. Julij Slapšak, dalje šerif M. L. O'Donnell, naša dva slovenska pomožna šerifa Gornik in Zakrajšek, councilman 23. varde Eddy Kovačič in še več drugih odličnih osebnosti.

Pevski zbor Ilirija iz Collingwooda je pod vodstvom g. M. Rakarja zapel tri pesmi "Kje je moj mili dom," "Pobratimijo" in "Moj deklč." Nato je pa cerkveni mešani zbor fare sv. Kristine zapel dve pesmi in sicer "Jutranja" in "Oj rožmarin." Pevovodkinja tega zbora pa je Mrs. Gerl, ki ima res fino izvežban zbor. Oba zbora sta prav lepo zapela in narod ju je toplo pohvalil.

Končno pa se je predsednik zveze društev Najsvetejšega Imena g. J. Resnik, zahvalil vsem navzočim za tako lepo udeležbo kljub slabemu vremenu. S tem je bil program končan in razvila se je prav lepa domača zabava. Za plesalec je igral poskočne polke in valčke naš poznani Trebarjev orkester.

Mr. Leskovic zbolel

Poznani Frank Leskovic iz Hubbard Road, Madison, O., je nenadno zbolel. To je bil vzrok, da ni obiskal svojih odjemalk kot navadno. Toda ker se mu zdravje rapidno vrača, bo Mr. Leskovic kmalu naokrog, kot nam sporoča.

Roosevelt dobiva glasove, pa Willkie je še naprej

Princeton, N. J. — Ameriški institut za javno mnenje, ki je vprašal volivce v vsaki državi, kako bodo volili, naznanja, da sta oba predsedniška kandidata precej blizu skupaj v številu glasov. Odzivi iz vseh 48 držav kažejo, da je Willkie še nekoliko naprej z elektoralnimi glasovi, toda Roosevelt je dobil nekaj glasov od zadnjega poročila 4. avgusta. Štiri države, ki so bile za Willkiea v začetku kampanje, to so Oregon, Idaho, Wyoming in Connecticut, se nagibljejo zdaj k Rooseveltu. Toda v 20 državah je Willkie naprej z 284 elektoralnimi glasovi, ali 18 več kot jih

potrebuje za izvolitev. Kandidat mora dobiti 266 elektoralnih glasov, da je izvoljen. Predsednik Roosevelt, ki je naprej v 28 državah, ima 247 elektoralnih glasov. Pri poskusnem glasovanju 4. avgusta je imel Roosevelt samo 227 glasov, in vsak je imel za seboj 24 držav. Poročila poskusnega glasovanja v državi Ohio dajejo še vedno Willkieu večino in sicer 55% za Willkiea in 45% za Roosevelta.

Kakor stoji mnenje ameriških volivcev danes, bi bila volitev ena najožjih od leta 1916, ko sta kandidirala Wilson in Hughes. Roosevelt ima še vedno neizpod-

bitno moč na jugu. Medtem, ko Roosevelt pridobiva tudi v zapadnih državah, pa je Willkie precej trden v državah Ohio, Indiana, Illinois in Michigan. Vazne bodo države New York, Pennsilvanija in druge vzhodne države. Točasno ima tukaj Willkie nekaj večine.

Politikarji so mnenja, da bodo volitve odvisne od kampanje in pa od položaja v Evropi. Če se bo položaj v Evropi poslabšal, bo narod gotovo volil za Roosevelta, ker bo mnenja, da je Roosevelt bolj izkušen v državništvu in da v kritičnih časih ne kaže spreminjati vodstva.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 201 Mon., Aug. 26, 1940

Za obstoj demokracije

"Krepana demokracija..." se zaničljivo namrdne vselej Mussolini, kadar pride pogovor na Ameriko. In kadar kdo Hitlerja spomni na našo armado, se nasmeje iz srca. Belgija, Holandska in druge evropske države, so imele boljše armade kot jo imamo mi, pa kje so zdaj dežele in kje so armade? In vendar smo določili milijone, da popravimo vrzel v oboroževanju. Vzelo bo dobrega gospodarja več let, če bomo hoteli imeti dobro zavarovano deželo.

Splošno se je govorilo, da je imela Francija najbolj trenirano armado v Evropi. In vendar je šel Hitler skozi Francijo, kot bi želel pšenico. Uspeh v prvi svetovni vojni je morda zrasel Franciji čez glavo, da je preveč zaupala v svojo moč. Res je bila njena ramada leta 1914 vse drugačna kot je bila ona leta 1939, katero je strl Hitler.

Kateri so bili podtalni vzroki, da so jo deli med poražene? Ali je bilo pomanjkanje sodelovanja med posameznimi razredi, komunistični element, boji med delavstvom in kapitalom? Ni vprašanje, da je manjkalo v francoski armadi onega duha, ki ga je imela armada 1914, ki jo je privedel do zmage. Francija je postala preveč "demokracična." V demokracični državi pa ni treba orožja, ni treba discipline, ker smo pač demokracični.

Francija je bila v tej zadnji vojni pozabila, da je treba tudi v demokracični državi sloge in edinstva, ker se reče: vsi za enega in eden za vse! Najsi so tudi različna prepričanja med razredi, v času vojne prepričanja ni, ali vsaj biti bi jih ne smelo. Poleg tega je bila pa v Franciji na delu znana peta kolona, izdajci, ki so pripravljali pot Hitlerju. V najnižjih slojih so bili podkupljenci, pa i v najvišjih. Hitler je potrošil skoro več denarja v Franciji pred vojno, kot pa je postrelil vrednosti smodnika. In dobro je investirjal denar! Ko je šla Francija v vojno, ni bilo poguma, ni bilo smisla ne pripravljenosti za žrtve. Plačana propaganda je opravila svoje delo, Francija je padla radi svoje lastne notranje gnjilobe. Toliko opevane francoske demokracije ni več. In ker ni znala vzdržati demokracijo, je morala sprejeti fašistično, diktatorsko vlado.

To naj bo zgled in dober nauk tudi za nas, ki pravimo, da je naša dežela še edino živeča demokracija na svetu. Paziti moramo, da jo obdržimo, da se ne bomo nekega dne zbudili pod komando enega samega človeka, ki nam bo delal postave in ki nam bo narekoval način življenja. Skrbno moramo paziti, da ne bomo dali enemu človeku preveč moči, da si ne bo začel domišljati, da je samo on, ki more in ki zna vladati deželi. Kadar si začne kdo domišljati, da je nenadomestljiv, da ga ni med 130.000.000 nobenega drugega, ki bi bil zmožen dovolj opravljati vladne posle, potem je nekaj narobe z deželo. Posebno še, če mi sami pravimo, da je res tako.

Tudi prvi ameriški pionirji, ki so si ustvarili svojo prvo in pravo demokratsko državo, so mislili, da je samo eden, kj je zmožen voditi to demokratsko dete za roko naprej. Ta je pa takoj uvidel nevarnost, da bo komaj rojena demokracija umrla, če bo na vladi samo ena dinastija. Bil je demokracičen dovolj, da ni hotel sam uživati vse časti, ampak je bil mnenja, da v demokratski državi naj ima vsak priložnost do najvišje časti, ki je zmožen. On se ni zdel nič več kot kak drugi. Zavedal se je tudi, da eden ni vse, da en človek še ni država. Narod je država in narod naj izbira, saj ima dovolj zmožnih moči. In narod ga je poslušal in si volil zmožne moči. Demokracija je ostala, dežela je ostala svobodna, ker v njej so bili vsi enaki.

Dežela je rasla in cvetela, ker je svobodni narod delal za blagostanje celokupne domovine. Volili so si predsednike, toda moč vlade je ostala pri narodu. Moč vlade je ostala v kongresu, kongres je pa izvolil narod. Predsednik je imel samo toliko uradne moči, kolikor mu jo je dal narod potom kongresa. Le tako je bilo mogoče, da si je narod obdržal moč. Kakor hitro bo dal narod to moč v roke enemu samemu človeku, bo konec toliko opevane ameriške demokracije.

Vsakem človeku je prirojeno, da rad vlada nad drugimi. Rad gleda okrog sebe, da se mu drugi klanjajo in si domišlja, kako je mogočen, kako je velik, ker se mu vse klanja. Napuh je podedovano zlo, ki bo ostalo v človeštvu do konca sveta. Toda ta napuh, to željo po vladanju nad drugimi je treba vedno krotiti. Človeka, ki zrase nad glave drugih, je treba poklicati nazaj na zemljo — dokler je to še mogoče. V Nemčiji, v Rusiji, v Italiji jim tega ni mogoče. Pri nas ima pa narod še vedno to moč, zdaj še. Kako dolgo jo bo imel, je odvisno od naroda samega. Če bo dovolil, da ga bodo uspravili in omamili, bo prepozno, ko se bo zbudil. Čuti je treba vedno in pazno varovati svobodo in demokracijo.

Nauk prirode je, da je treba vedno sveže krvi, svežih mladik, da se narava ne poleni in ne degenerira. Tako je tudi z vlado v demokratskih državah, če hočejo pač ostati demokracične.

Voditelj ne sme reči narodu: jaz bom tvoj voditelj! Ampak narod mora reči: ti boš naš voditelj! Le tisti naj vodi, ki ga narod izbere, ne pa tisti, ki se izbere sam. Dokler bo tako, bo ostala demokracija. Kadar tega ne bo več, bomo narod sužnjem enega ali pa mož.

BESEDA IZ NARODA

Nova podružnica SMZ

Naznanjam, da se je pretekli teden ustanovila v Euclid, O., nova podružnica Slovenske moške zveze, kateri smo iz glavnega urada podarili številko 8. Sestanek se je vršil pri sobratu Jerry Zupecu, glavnemu blagajniku Zveze na 207. cesti. Navzoča sta bila tudi drugi podpredsednik Frank Benčina in drugi glavni nadzornik Benovel Charles, glavni predsednik Udovalich je sprejel podružnico v Zvezo.

Zelo vesela sva bila, ker je bila naša prilika biti med navzočimi, ko se je sprejelo novo podružnico z 25 novimi člani v našo Zvezo. Ta nova podružnica je sestojela večinoma iz mladih zavednih Slovencev, kateri vidijo potrebo organizacije, katere prvi namen je združevati može in mladeniče na narodnih principih in na nepristranski podlagi.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Predsednik John F. Jadrich, podpredsednik Frank Recher, tajnik Jacob Čerček, blagajnik Louis Gorshe, nadzorniki: Edward Strnad, Louis Samsa in William Gorshe.

Sedaj je prilika vsem rojakom v Euclidu in bližini, v starosti od 16 do 55 let, da pristopijo k tej podružnici. Za več pojasnil se obrnite na gori omenjene uradnike podružnice št. 8 SMZ ali pa pridite na prihodnjo sejo, katere se vrši dne 9. septembra pri Jerry Zupecu.

V imenu glavnega odbora želimo novi podružnici veliko uspeha na bogatem polju za novo članstvo. Fred Udovalich, gl. predsednik; Vincent H. Lauter, glav. tajnik.

Cerkovniki ali mežnarji

Čital sem dopis iz Newburgha, v katerem pisec poroča, da imajo v novem zvoniku električno uro, ki bo zvonila mesto mežnarja. Torej zob časa, ki izpodrine vse, je sedaj izpodrinil tudi to častno službo, ki jo je imel mežnar.

Saj smo vsi poslušali zjutraj, opoldne in zvečer, ko nam je zvonil. Vsi smo ravnali ure po njem. Kako smo se jezili, če je katerikrat zalezal ali se drugače kaj zamudil, da ni zvonil o pravem času. Res, cerkovnik je bil velika in častna osebnost v fari.

Saj se še spominjamo kako lepo so zvonovi zapeli v stari domovini. Glas je šel čez hrib in plan. Posebno zvečer so nam kaj lepo zapeli, ko so nam naznanjali, da je čas pustiti delo in iti k počitku. Toda zob časa izpodrine vse in izpodrinil je tudi mežnarja in na njegovo mesto pa pride sedaj elektrika, ki bolj točno in ceneje opravlja to delo.

Da, čas beži in s časom se spreminja vse in se je tudi to, da mežnar kmalu ne bo za drugo delo kot da bo varoval cerkev, da je kdo ne okrađe ali razbije. Vse drugo delo pa bo opravila elektrika. Čedalje bolj smo napredni in vedno manj je dela zato se tudi ne potrebuje delavcev kakor se je jih je nekdaj, ko povsod uporabljajo elektriko in stroje. Človek bo samo nadzoroval delo.

Vrtno se nazaj k cerkovniku — mežnarjem — v staro domovino. Ali se jih še spominjate kakih petdeset let nazaj? Takrat so bili nekateri cerkovniki zelo modri. Znali so nekaj pisat in čitat in mogoče tudi nekaj besed v latinščini, zato pa so bili bolj zviti in spoštovani pri ljudeh.

V naši fari, na neki podružnici so imeli mežnarja, ki je bil znan skoro po vsej bivši Kranjski deželi. Saj je pa tudi veliko vedel in znal, ker je znal poleg

slovenskega tudi nemško in latinsko. Ljudje so celo govorili, da je hodil v "črno šolo." Pripovedovali so, da je vsem rad pomagal in da je znal zagovarjati kačji pik, ali če je bila bolezen pri živini in seveda tudi če je bilo kaj začaranega. Pripovedovali so, da je znal pomagati tudi v slučaju, če se je fant kupal dekletu, ali če so se sosedje sprili radi meja in še v mnogo drugih slučajih.

Med ljudmi je šla o njem govorica, da ima "črne bukve" in druge take podobne reči. Torej časi se izpreminjajo in z njimi se tudi mi. Kakor nove iznajdbe izpodrivajo druga dela, tako bodo tudi naši mežnarji prej ali slej izgubili svoje častno delo. Bom pa mogoče drugič še kaj več povedal o tem našem mežnarju. Pozdrav,

Frank Opaskar, st.

Za sedmo predstavo

Sezona za vrtno slivokne predstav se bliža koncu radi vremena. Naravnost uslužno je bilo, da se je vseh 6 predstav zavrstilo vršilo ob lepem in ugodnem vremenu. Zadnja se je vršila v hladnem vremenu, za to ni upanja, da bo vreme še nadalje ostalo tako ugodno in toplo, za to se namerava opustiti nadalnje vrtno predstave potem, ko se bo izvršila sedma, prihodnjo sredo 28. avgusta.

Za prihodnjo predstav so namenjene tele slike: Dvajset minut bo vzela slika, ki ima zbirko "VSAKEGA NEKAJ." To pomeni, da so zbrane najzanimivejše zbirke, sicer kratke vendar zanimive, večina iz Clevelanda, nekaj pa tudi zunanjih. V ta film bodo vsteli tudi vsi dosedanj "Jagri" s tem, kar so na lovu ustrelili in pripeljali s seboj. Dalje bo vstela tudi slika izleta pev. društva Lire na Debečevi farmi, kjer so zbijali šale, da bo vsakega lomil smeh pri gledanju borbe pri izbijanju balonov z njihovih hrbtov. Videli bomo newyorško razstavo. Zatem pa sliko kronanje sedanega sv. Očeta v Rimu. V domovini bomo videli Moravce na dan sv. Martina, farnega patrona, "Zegnanje" Videli bomo tudi več podružnic te dekanije, kjer ljudje opravljajo po vaseh svoja dnevna dela. Na vsak način moramo videti Bled, Jesenice in Kranj.

Ko se vrnemo v Cleveland naj vidimo tri najznamenitejše vrtove, to so: "Naš narodni kulturni vrt," katerega obiskujejo različni gosti iz raznih krajev. Drugi vrt bo "MEMORIAL GARDEN" v Collinwoodu, ki je bil slikan ob več prilikah in sedaj je slika pomenljiva. Tretji bo vrt, kjer počiva tisoče in tisoče naših najdražjih "Calvarija." Več slik posnetih na tem vrtu ob več prilikah in tudi več spomenikov naših nezabnih pionirjev bo v tej sliki pokazan, kakor tudi dan 30. maja, ko narodi obiskujejo grobove rajnih. K temu dodatno bo še nekaj novih vrtov, ki so bili zadnje dneve posneti. Gotovo pa bo slika godbe obeh fara: sv. Vida in pa fare sv. Lovrenca z dneva 20. avgusta lanskega leta, ko se je vršil Slovenski katoliški dan na Špelkovi farmi, kjer so prisostvovali gostje iz vseh krajev in pater Kazimir Zakrajšek. Te slike še niste videli. Prav tako niste še videli slike tikajoče se fare sv. Vida, posnete ob več prilikah, kakor so: prvoobhajenci, potem pa različne cerkvene slavnosti in notranjost cerkve: jaslice, božji grob, šmarnice. Gotovo je, da bodo za zadnjo predstavo zbrane najlepše slike. Gotovo vas bo zanimala slika blagoslovitve zvonov fare sv. Lovrenca in pa

cerkve ter parada. Vse to pride na vrsto v sredo večer, ki bo morda zadnja predstava na vrtu, razen če se vreme drugače zasuče na gorko, kar je še lahko. Pazite potem na oznanila v listih.

Dohodkov od zadnje predstave je bilo od sedežev za \$13.25, dar za vrt od neimenovane en dolar, skupaj \$14.25. Od tega se je plačalo za najemnino stolov \$9.00, za pomagala pa 75c, ostalo je za vrt \$4.50.

A. Grdina, lastnik slik.

Mrtvih so se bali

Kaj čudni primeri se nudijo dandanešnjim delavcem, ko odkopujejo stare grobove.

Tu in tam opažajo, da so bila trupla pokopana z odsekanimi glavami, ali udi, ali pa so bila povsem razsekana. To čudno početje nam sedaj pojasnjuje neki učenjak, ki pravi, da si je treba tolažiti pokopavanje razsekanih mrtličev v starih časih s praznoverjem.

Ko se je v starih časih razširila kakšna kužna bolezen, so v družinah mislili, da tisti, ki prvi umrje, pokliče za seboj še druge družinske člane. Da bi se pa kaj takega ne dogajalo, zato so pa svoji umrlega njegovo truplo razsekali. Tako je bil v 1709 v nemškem naselju Kreiswald pokopan neki George Eichner. Ker so se pa po njegovi smrti sorodniki bali, da bi jih ne poklical za seboj, so mu odsekali glavo in mu jo položili med noge v krsto. Leta 1584 se je zgodil sličen primer v Juteborgu, kjer so človeku, ki je umrl za kugo, iz strahu, da bi ne prišel po koga, odsekali glavo kar z lopato.

Na Sedmograškem so še celo v tem stoletju, leta 1903, hoteli ugonobiti domnevanega ženskega vampirja s tem, da so mrtvi ženski natlačili v usta železa. V drugih krajih so v starih časih skušali onemogočiti povratek umrlega človeka na ta svet s tem, da so mu iztrgali srce, odsekali ude, ali pa ga razsekali na kosce.

Praznoverje, da umrli lahko pokliče za seboj ostale člane družine, je bilo razširjeno zlasti v dobi preseljevanja narodov. O tem se lahko prepričamo po izkopanih grobovih iz tistega časa. V okolici Bratislave so izkopali mnogo germanških grobov, v katerih sta bili dve tretjini okostij ljudi, ki so umrli v starosti 22 do 24 let. Torej najbrž za kakšno nalezljivo boleznijo. Pri tem pa je bilo zanimivo, da so vsi okostnjaki ležali z obrazi proti zemlji. Pri mnogih so pa tudi manjkale glave. Nekaj okostnjakov pa je bilo povsem razsekanih. Podobne najdbe iz dobe preseljevanja narodov so našli tudi v drugih krajih, posebno v spodnjem Podunavju in na Ogrskem.

Moda se vrača v preteklost

Ne moremo se sicer pritoževati, da bi "umetniki na lase" ne imeli domišljije in ne bi znali delati lepih pričesk, toda ugovoriti je treba, da so damske pričeske vedno bolj podobne tistim, ki so jih nosili še v starih časih. Saj moda se vedno vrača v preteklost in naredi iz starega novo.

Kar se tiče pričesk, je antiška še vedno neizčrpen vir. V Atenah in Rimu so smatrali lase za nekaj izrednega, človek bi rekel skoraj nekaj svetega, ne tako kakor danes. Kadar je bila ženska najbolj žalostna in je objokavala smrt svojega najbližjega, je razpustila lase, da so pokrili grob drugega pokojnika. Razne slike nam pričajo, da so ženske vložile mnogo enostavnosti v svoje pričeske. Grška dekleta so si zavezovale lase spredaj na čelu in zadaj na temenu. Večkrat so imele lase zavezane na vrhu

temena in to so imenovali pričesko na češuljo.

V Rimu niso nosili tako enostavnih pričesk. Pripomniti je treba, da v starem Rimu niso nikdar moški delali ženskam pričesk. Kakor vedno in povsod, so tudi v starem Rimu imeli barvo, ki je bila najbolj v veljavi. Tako so najbolj cenili blondinke. In ženske so poskušale na vse mogoče in nemogoče, pametne in nespametne načine, samo da bi bile blond. Če lasje le niso hoteli postati blond, so si glave obrile ali pa namazale s kakšno tako stvarjo, da so lasje začeli izpadati. Pomagale so si z lasuljami, ki so jih na debelo uvažali iz Germanije, in Galije, kjer so imeli blond lasulj na debelo. Kajti lasulje so bile že od nekdaj v velikih časteh.

Slovita Agripina, Klavdijeva žena in Neronova mati je nosila pričesko, ki se je končala od zadaj v čopko. To pričesko so posnemali skozi stoletja kar naprej. Livija, Avgustova žena je nosila trak, preko katerega je imela krono iz rož. Vse to je pokrival pajčolan in padal po ramenih.

Nikjer niso ženske tako skrbno skrbele za lepe pričeske kakor v starem Rimu, in so bile z njimi bogato preskrbljene. Imele so nebroj najrazličnejših pričesk, najrazličnejših oblik. Večkrat so si posipale lase z zlatim prahom, škrlatno barvo ali kakšnim drugim lepoto. Večkrat pa tudi Rimljanke niso pokazale posebnega okusa in pravega smisla za lepoto. Moda iz Azije je prišla v Rimu do veljave, pa so jo slabo upregli. Toda kakor vsaka novost, je v Rimu tudi to vleklo in častiljiva lasulja je dobila brco.

O okusu naših žensk danes pa nič ne dvomimo! O modi pa bi rekli lahko na kratko: to je plima in oseka.

IZ DOMOVINE

—Uslužbenci Mohorjeve družbe v obsoletjski dolini. Ob 80-letnici Mohorjeve družbe so priredili uslužbenci Mohorjeve tiskarne in knjižarne izlet v lep del naše slovenske zemlje — v obsoletjsko dolino. Izletnike je vodil ravnatelj g. dr. Kotnik, izlet pa so se udeležili tudi uredniki dr. Pogačnik in prof. dr. Strmšek Pavel, ki je razlagal izletnikom zgodovinske zanimivosti teh krajev. Uslužbenci so pohiteli k Sv. Emi, kjer so si ogledali zgodovinska kužna znamenja, sramotilne stebre in rojstni kraj sv. Eme, od tod pa na Sv. Goro, kjer je opravil dr. Pogačnik sveto mašo, pri kateri je pel pevski zbor uslužbencev Mohorjeve tiskarne. 80-letnico so proslavili v St. Petru. Izletnike je pozdravil župan in banski svetnik g. Zorenč, ravnatelj g. r. Kotnik pa je imel ob tej priliki lep nagovor o velikem poslanstvu Mohorjeve družbe in vseh, ki sodelujejo pri delu za narod. V imenu uslužbencev je spregovoril g. Jurac Jože. Izletniki so si ogledali cerkev Marije na Peksku, Olimlje, Sladko goro, obiskali Šmarje in tu še posebej lepo proslavili 70-letnico knjigoveškega mojstra g. Trčka.

—Velik požar v Predosljah pri Kranju. Nedavno ponoči je začelo zvoniti plat zvona. Gorelo je sredi Predoselj pri posestniku in gostilničarju Likozarju Janku gospodarsko poslopje. Bila je velika nevarnost, da se ne vžgo sosedne hiše in gospodarska poslopja, ker je tam že precej gosto naselje. Kljub prizadevanju, da bi se požar omejil, je začelo goreti tudi sosedno gospodarsko poslopje, katerega lastnica je bila posestnica Sajevićeva Katarina. Na pomoč so prihiteli kranjski gasilci. Posrečilo se jim je, da so požar omejili. Škoda je zelo velika in le delno poravnana z zavarovalnico.

Ce verjamete al' pa ne

Gospod Julij od slavne burške fare, mi je posodil no knjižico, v kateri je po branje, da se človek fletno zdi. Rekel je, naj dem na to dušno pašo, bom žalosten in scagan, potegnili vse hude stvari, kot kadar se vsedete na če ste razjarjeni in hudobno položnja.

In ker me poznate, tak, da bi vse sam spravil dal to fletno branje Ampak lepo počasi, nekaj. Saj se tudi do vil dajo po kapljicah čakah. Torej da se ne jezila (samo, da se žame, pa sem zadovolj, če se bo prenehalo ravno, pa najbolj zanimivo. Saj mor ne mudi! Jaz bi skoraj Trepka podri, ki mežnarja na naših Brezovskih sem s tako silo prilepil po Slivnici in je steza ravno mimo njegove sem bil prenel.

"Strame!" mi je rekel, metast, kam pa šauraj ljudi zaletavaš kot kono nosi v roki, kadar hodiš tu!" Veste, pa ni bilo Res sem priletel vanj som in bi bil vsakega krščanskega človeka boj doli po bregu do Ampak ne Trepka, o somi, da je širji. Zato je čutil moj bližnji bližnjo toliko, kot če bi letel vanj kak titulir. Samo jezen je bil, ker da sem to napravil na padel, da sem si doli z Slivnice na vse ker je bil že mrak in Slivnici so imele v coprnice svoje konvence le so se namreč takoj molzle in je odzvonilo. Marijo. Jaz sem se v mudi tam v prelepi in ker sem se bal iti po fantičkov, s katerimi najbolj prijatelji, če daleč vsaksebi, sem preko Slivnice. Saj ne prej in tudi pozneje. Kašljal sem proti molil k vsem svetnikom posebno k sv. Miklavžu tam blizu svoj hramu, bil čez Slivnico, pred tijo gori cenjene demetlarske divizije k venci.

Pa sva bila oba knjaz in mraz. Tedaj sem poročil svojo dušo in ševskemu farnemu sv. Jerneju, še posebej mojim stopam, naj dajo svojo dolžnost, če terikrat, stisnil klobuk pazduho in sem jo vili senožeti, da je kar zavmenoj. Ne vem zakaj menda je taka navada mi lasje stali pokonci in po hrbtu sem prav til, da mi leze tri sto mravljincev, vsak drug bo in prvi je šel naprej vo in je vpil: naprej Slave!

Slivnica je visoka gora hrib, kar vemo po njo bahamo. Pa se mi da sem se samo dvakrat pil in že sem bil v mežnarju Trepku. Vidite, kam sem našel bo Slivnica kjer če, najbrže tudi več ne brezovske zvonove, Zdravni fantje nekoč skem košu odnesti. hotel povedati, je bilo ne zdaj nekaj časa fletne stvari, kot so terimi jaz ljudi do Torej jutri bomo začeli

WINNETOU

Po romanku krita K. Maye

"Vraga bodele dobili, ne pa seletlerje!" se je razjarjen za-

Tedaj je njegov sosed dvig-

"Rollins, verjemi mi! Tale

"Old Shatterhand je."

"All devils! To-

"No, torej pa naj —"

"Obnil sem se. Nisem hotel

"Da. Tisti človek me je naj-

"Pa čujte, colonel, dajte mi

"Sir, ali je res —? Vi ste

"Da. Tisti človek me je naj-

"Odkimaval je.

"Hm —! Dragi sir, ne mo-

"Ne smete —?"

"Uradnik sem in moram

"Ampak, sir, ali naj dobri

"Poslušajte me, sir! Svoje-

"Toda nekaj druga lahko sto-

"Njihova naglica je bila raz-

"Dobro! Hvala vam, sir!

"Ne zamerite mi, da se bom

"Dve uri pozneje smo že hi-

"Winnetou ni rekel besede. Pa

"Brez odmorev in oddiha smo

"Tudi ponoči smo poto-

"Vigwami rodu Ogellalla

"Tretji dan smo naleteli na

"Sled se je delila. Ena je pe-

"Varali bi nas radi!" je prav-

"Beli možje naj počakajo!"

"Noben noga se ne sme dotakniti sle-

"Mignil mi je. Razumel sem

"Res —! Tudi kapelico so

"Zdirjali smo k razvalinam in

"Zakaj se ne razvalinam in

"Pa po globočini in obliki vtis-

"Pa sledu ni bilo videti o ži-

"Vih bitjih. Poklical sem delav-

ce, prekopal smo razvaline,

Zaman smo iskali. Nobenih

človeških ostankov nismo našli.

Winnetou je medtem odhitel

Vrnil se je z zvončkom v roki.

"Poglavar Apačev je našel

glas z višine," je pravil "Zako-

pal ga bo, dokler se ne vrne kot

Preiskala sva z Walkerjem

še obrežje jezera. Morebiti so

settljerje vrgli v vodo —. Pa k

sreči se tudi to ni zgodilo.

Razbral sem sledove krog

razdžane naselbine in našel, da

so jo napadli o polnoči. O boju

ni bilo najti nobenega sledu,

Ogellalle so naselbino iznenadi-

li, nihče se ni branil. Izropali

na konje in odhiteli proti meji

držav Idaho in Wyoming.

Sklical sem ljudi.

"Čujte, niti trenutka ne sme-

mo izgubiti! Počivati ne uteg-

nemo, za sledjo moramo, dok-

ker je še svetlo. Po noči bomo

počivali. Naprej!"

Odrzeli smo.

Apač je jezdil na čelu čete

in ni odvrnil oči od sledi. Ubili

bi ga bili lahko, od sledi pa ga

bi ne bili odvrnili, tako razdra-

žen je bil. Tudi mi drugi z že-

ležničarji vred smo kar koprne-

li, da poiščemo drzne zločince.

Stirideset nas je sicer samo bi-

lo, Ogellall pa najmanj osem-

deset. Toda tako bojovito in

maščevalno razpoloženje ne

šteje sovražnikov.

Tri ure smo se jezdili, potem

1940	AUG.	1940
Sa	Mo	Tu
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

1.—Frances Susel Cadets št. 10 SZZ imajo blagoslovljenje bandera. Program in ples se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.

7.—Odprija novo dekorirane dvorane Twilight Ballroom. Igra Trebarjev orkester.

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11 letnico obstanka in krožek bo blagoslovil svoje bandero. Zvečer ples v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

14.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ples v avditoriju SND.

22.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava in ples v SND.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

28.—White Eagles Club ples v Twilight dvorani.

28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.

OKTOBER

5.—National Order of CCC ples v Twilight dvorani.

5.—Taherites Club priredi Harvest Dance v Slovenskem domu na Holmes Ave.

5.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.

12.—Gray R. Eagles, ples v Twilight dvorani.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu

na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

19.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ plesna veselica v SND.

19.—Zumberak HBZ, ples v Twilight dvorani.

19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

20.—Klub društev Slovenskega doma na Recher Ave. ima žegnanje v beli Ljubljani.

20.—Plesna veselica Gospodinskega kluba SDD na Prince Ave.

20.—Konzert. mlad. pevskega zbora Kanarčki v SDD na Prince Ave.

26.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight dvorani.

26.—Carniola Tent 1288 T. M. plesna veselica v SND.

26.—Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Dr. Napredne Slovenke št. 137 SNPJ 30 letnica v avditoriju SND.

27.—Praznovanje 15 letnice zbora Ilirije v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

2.—Cavalier Club, ples v Twilight dvorani.

3.—Glasbena matica priredi v avditoriju SND na St. Clair Ave. "Oratorij."

3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.

9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

10.—Društvo Danica št. 34 SDZ bo slavilo 15 letnico obstanka na Prince Ave.

17.—Konzert mladinskega zbora Črički v SND na 80. cesti.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.

23.—Roust About Club, ples v Twilight dvorani.

24.—Slovenska dobrodelna zveza proslava 30-letnice v SND na St. Clair Ave.

24.—Konzert pevskega zbora Cvet v SDD na Prince Ave.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani.

30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

DECEMBER

7.—Gay Knights Club, ples v Twilight dvorani.

7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

14.—Sharpey's Club, ples v Twilight dvorani.

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Srca Jezusovega SDZ, ples v Twilight dvorani.

— 1941 —

JANUARIJ

4.—23rd Ward Civic Club, ples v Twilight dvorani.

11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.

18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.

25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.

26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

Iz dnevnika pisarja

Dne 11. marca 1863. Naš šestdesetletni knjigovodja Glotkin pije zaradi kašlja mleko s konjakom in je zaradi tega kašlja dobil mrzlico. Zdravniki zatrjujejo, da bo jutri umrl. Slednjič bom le postal knjigovodja! Ta služba mi je že zdavnaj obljubljena.

Tajnik Kleščev ima s sodni-jo opraviti zaradi nekega prošilca, ki mu je dejal, da je birok-krat Stvar se je menda že od-ložila.

Zoper moj želodčni katar sem začel piti zdravilne rože.

Dne 3. avgusta 1865. Knjigo-vodja Glotkin je spet na plju-čih bolan. Začel je kašljati in pije mleko s konjakom. Če um-rje, bo njegovo mesto moje. To upanje je sicer slabotno, saj ta-kale bolezen menda le ni smrtna.

Kleščev je nekemu Armencu potegnil menico iz roke in jo je uničil. Prav nič nimam proti temu, če pride stvar na sodišče.

Dne 30. junija, 1867. Listi pišejo, da je na Arabskem tu-di v Rusijo. Potem bi mi od-prla pot. Stari Glotkin bi ne-mara umrl in jaz bi dobil služ-bo knjigovodje. Kakšno življo življenje ima ta človek! Jaz mislim, da je naravnost pohuj-sljivo, če kdo tako dolgo živi.

Kaj bi storil zoper svoj ka-tar? Mogoče bi pil čaj iz ka-melic?

Dne 2. januarja 1870. Na dvorišču Glotkinove hiše je vso noč pes tulil. Moja kuharica Pelagija pravi, da to nekaj po-meni. Dve uri sva ponoči še o tem govorila, da si bom moral, ko bom postal knjigovodja, ku-piti nov kožuh in novo nočno haljo. Potem se bom tudi ože-nil, seveda ne z dekletom, ker sem prestar, ampak s kako vdo-vo.

Včeraj so Kleščeva odgnali iz kluba, ker je pripovedoval nedostojno anekdoto in je uža-lil vladu. Kakor slišim, pride zadeva na sodišče.

K zdravniku Botkinu bi šel zaradi svojega katarja. Slišim, da je izvrsten zdravnik.

Dne 4. junija 1878. V Vek-janki je kuga, pravijo. Pišejo, da ljudje kar na kupe umirajo. Glotkin pije poprovo žganje, da bi se ne nalezel kuge. No, takšnemu starcu tudi žganje ne bo zaleгло! Če bo kuga prišla do nas, potem bom jaz brez dvoma knjigovodja.

Dne 7. junija 1883. Glotkin umira. Bil sem pri njem in sem ga solznih oči prosil odpušča-nja, ker sem mu želel smrti. On mi je velikodušno odpustil in mi nasvetoval, naj pijem že-lodovo kavo zoper svoj katar.

To pot je pa Kleščev le s te-žavo ušel sodišču. Nekemu Ju-du je zastavil izposojeni klavir.

Za dva novčiča ingverja, za dva kamelice, za en novčič sal-petrove kisline; vse to zmešaš in daš v žganje; piješ na tešče kozarec zoper katar.

Dne 7. junija 1883. Včeraj smo Glotkina pokopali! Oh! Smrt tega starca mi nič ne ko-risti! Gorje ga mi, gorje! Ni-sem jaz knjigovodja, ampak Čalikov. Nisem jaz dobil tega mesta, ampak mlad človek, ki ima protekcijo svoje tete, gene-ralka. Vse moje upanje je šlo po vodi!

Dne 10. junija 1886. Čaliko-vu je žena ušla. Kako je reve-žu hudo! Mogoče se bo od ža-losti ustrelil. In če se bo, posta-nem jaz knjigovodja. O tem že krožijo govorice. Torej še ni treba, da bi obupal, še bom živel, in do novega kožuha ni več daleč. Kar se tiče kake že-nitve, se pa tudi ne bom kujal. Zakaj se pa človek ne bi ože-nil, če bi se nudila dobra prili-

ka? Seveda se bo treba prej po-svetovati To so pač resne za-deve!

Kleščev je zamenjal svoje galoše z galošami tajnega svet-nika. Kakšen škandal!

Vratar Pajsij mi svetuje, naj zoper svoj katar vzamem sub-limat. Bom poskusil!

(Rusko: A. P. Česov)

Muhasti bogataši

Pred kratkim je v Cincinna-tiju umrla bogatašinja, ki je vse svoje življenje zbiral po-stelje. S to svojo zbirko je bi-lo prenapolnjenih 16 hiš.

Neki prezijski nabob je vse svoje življenje zbiral porcela-naste anjele. Nekega dne pa je z užitek razbil vso svojo zbirko.

Neki škotski lord je dal zgraditi hišo s 365 okni in to za vsak dan v letu po enega. Ko je bilo prestopno leto, je poklical zidarja, da je napravil novo okno. Na ta način je presiti gospod lord lahko gledal skozi vse leto vsak dan skozi dru-go okno.

Milijonar John Steall je kot mlad človek zaslužil v Kaliforniji 10 milijonov dolarjev. V svoji objestnosti je začel kadi-ti cigarete in jih prižgal z ban-kovc. Znano nam je, da so tudi Jugoslaviji počeli slične stvari po končani svetovni vojni, tako zvali "vojni dobičkarji." John Steall je plačal za eno samo predstavo, ki so jo igrali samo za njega 840.000 dolarjev. Kot tridesetletnik pa je ostal brez belica v žepu.

V Bostonu je umrl nek bo-gataš, ki je pred svojo smrtjo dvignil ves denar iz banke, ga sežgal v peči, da se ne bi nihče mogel veseliti na njegov račun.

Neki bogati Belgijec je imel prtilikavca, ki mu je vezal čev-lje, ter nekega velikana, da mu je zavezal kravato. Nekoč je poslal za svojim prijateljem palico, ki jo je prijatelj pozabi-l pri njem za časa obiska, z letalom.

Tudi v Franciji imajo čuda-ke-bogataše. Neki francoski bo-gataš je vse svoje življenje pre-živel v zaprti sobi. Zakrinkani sluga mu je dajal hrano skozi malo odprtino.

Sloni izumirajo

Londonski zoolog dr. Kirman je pred kratkim prejel iz Af-rike poročilo, da tam pobijejo na leto 36.000 slonov in 2000 povdnih konj. Ob tem poročil-u je dr. Kirman izrazil bojazen, da bi afriški slon utegnil biti kmalu popolnoma iztrebljen, ako bo oblast še naprej dopuščala lo-ve na slone v dosedanjem obse-gu.

MALI OGLASI

Oda se soba

poštenemu fantu ali dekletu. Na-slov 1205 E. 60th St. (201)

Dober trgovski prostor

Naprodaj je dober trgovski prostor, beer garden in restav-rant, z licenco za pivo in vino. Proda se radi bolezn. Prostor je v jako dobrem lokalu in pri-pravno za Slovence ali Hrvate, ker je v slovenski naselbini. Za naslov se izve v uradu tega lista. (201)

Proda se

Ford truk za razvažanje; prav poceni. Oglasite se na 16811 Waterloo Rd. (201)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je napro-daj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4.750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avto-bus. Lahko pokličite KEnmore 0818. (x)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

To angleško letalo so sklatili italijanski topovi, tako poročajo iz Rima, ki pa ne povejo kraja, samo toliko je znano, da je nekje v Severni Afriki, kjer se vrše boji med italijanskimi in angleškimi četami.

Predsednik Roosevelt se je na svojem potovanju po državi New England ustavil tudi v Portsmouth, N. H. bojnem pristanišču, kjer si je ogledal obrambena dela. Na sliki so: predsednik, vojni tajnik Frank Knox, governor Francis P. Murphy iz New Hampshire, admiral J. D. Wainwright, ki je komandant tega pristanišča.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Kristina je vsa pobledela v lice. Nihče izmed njih ni govoril, ko sta v mraku šla nazaj skozi mesto. Na koncu ulice je visel v zeleno modrem zraku srp mladega meseca s svetlo zvezdo v naročju.

Eno leto, je mislila Kristina, in zdela se ji je, da se ne more več spomniti, kdaj je zadnjič posvetila Arnetu kakšno misel. Obšel jo je strah — morda je pa lahkomišljena, vetrenjaška, slaba ženska? Leto dni je minilo, odkar ga je videla na mrtvaškem odru, odkar je mislila, da nikoli več ne bo vesela v življenju. Tiho je zastokala, zgrozivi se nad nestanovitnostjo svojega srca in vpricho minljivosti vseh stvari. Erlend, Erlend — mar bi jo on mogel pozabiti? In vendar se ji je zdela še hujske, ako bi ga ona kdaj mogla pozabiti.

Gospod Andres se je udeležil s svojimi otroki velikega božičnega slavlja na kraljevem dvoru. Kristina je videla ves blišč in kras, kar ga je tamkaj bilo; prišli so tudi v dvorano, kjer sta sedela kralj Haakon in gospa Izabela Bruce, vdova po kralju Eiriku. Gospod Andres je stopil naprej in pozdravil kralja, dočim so njegovi otroci in Kristina stali nekoliko bolj zadaj. Domislila se je vsega, kar ji je bila povedala gospa Aashild. Spomnila se je, da je kralj Erlendov bližnji sorodnik, materi njunih očetov sta si bili sestri — ona pa je Erlendova zapeljana žena in nima pravice stati tukaj, najmanj pa med temi dobrimi in častivrednimi ljudmi, med otroki viteza Andresa.

Tedaj pa je nenadoma uzrla Erlenda Nikulaussona. Pri bližal se je bil kraljici Izabeli in stal pred njo s sklonjeno glavo in z roko na prsih, medtem ko mu je ona nekaj naročala; nosil je rjavo svileno obleko, ki jo je imel na kmetski slavnosti. Kristina se je skrla hčeram gospoda Andresa za hrbet.

Ko je čez dobršen čas gospa Angerd odvedla svoje tri hčere pred kraljico, ga ni Kristina nikjer več videla, pa si tudi ni upala dvigniti oči od tal. Ugrabila je, če ne stoji kje v dvorani, zdela se ji je, da čuti njegov pogled na sebi — dozdevalo se ji je pa tudi, da se vsi ljudje ozirajo nanjo, kot bi jim bilo očito, da stoji tu z zlatim venčkom na nepokritih laseh kot lažniva.

V dvorani, kjer se je mladina gostila in rajala, ko so odmaknili mize, ga ni bilo. Kristina je morala ta večer plesati s Simonom.

Ob eni izmed podolžnih sten je stala na pod pritrdjen mizi, na katero so kraljevi služabniki vso noč prinašali piva, medice in vina. Ko jo je Simon ob neki priliki odpeljal tjakaj ter izpil čašo na njeno zdravje, je zagledala Erlenda, ki je stal tik ob njej za Simonovim hrbtom. Pogledal jo je, in Kristini je zadrhtela roka, ko je od Simona sprejela čašo in jo dvignila k ustom. Erlend je živahno nekaj zašepetal možu, ki je bil v njegovi družbi — bil je visok, debelušen, lep starejši mož, ki pa je nejevoljno zmajeval z glavo in bil videti jezen. Takoj nato jo je Simon odpeljal nazaj na plesišče.

Sama ni vedela, kako dolgo je trajal ta ples — godba ni in ni hotela prenehati, in od hrepenenja in nemira so bili trenotki dolgi in bolešni. Nav-

sezadnje je le minilo, in Simon jo je spet odpeljal k mizi s pijačo.

Pristopil je prijatelj, ga nagovoril in odpeljal nekaj korakov proč, k družbi mladih mož. Tedaj je stopil Erlend prednjo. "Toliko ti imam povedati," je zašepetal, "sam ne vem, s čim naj začnem — Jezus, kaj ti pa je, Kristina?" jo je hlastno vprašal, kajti opazil je, da je pobledela kot zid.

Ni ga mogla jasno videti, bilo ji je, kakor da med njunima obrazoma teče voda. Vzel je z mize kupico, odpil in ji jo podal. Kristini se je zdela pretežka, ali kot da ji je roka v ramenju odbila; ni je mogla dvigniti k ustom.

"Taka je torej, da se ti z ženinom da piti, z mano pa ne?" jo je tiho vprašal Erlend. Kristina pa je izpustila kupico na tla in se mu zgrudila v naročje.

Ko se je zavedela, je ležala na klopi, glava pa ji je počivala na krilu neznane gospodične. Odpelji so ji bili pas in zaponko na prsih — nekdo je stal poleg nje ter ji tolkel v dlani, obraz pa ji je bil ves vlažen.

Sedla je pokonci. Nekje v krogu, ki jo je obdajal, je zagledala blede, bolešni obraz Erlendov. Sama je čutila v udih tako slabost, kot da so se ji vse kosti raztopile, glava pa ji je bila nekam velika in votla — toda nekje v njej je tičala in se blestela ena sama jasna in obupna misel: da mora govoriti z Erlendom.

Rekla je Simonu Darreju, ki je stal ob njej:

"Prevroče mi je bilo — toliko sveč gori tu notri, pa tudi toliko pijače nisem vajena."

"Ali ti je že dobro?" jo je vprašal Simon. "V kakšen strah si nas spravila. — Mar hočeš, da te spremim domov?"

"Morala bova pač počakati, dokler ne pojdejo tvoji starši," je mirno rekla Kristina. "Sedi no semkaj — za ples nimam več moči." Položila je eno roko na blazino poleg sebe — drugo roko pa je iztegnila proti Erlendov:

"Sedite semkaj, Erlend Nikulausson, nisem mogla dokončati svojega pozdrava. Ingebjorg je zadnji čas večkrat rekla, kako se boji, da ste jo že čisto pozabili."

Opazila je, da je bilo njemu dokaj težje umiriti se kot njej — zato je le z največjim naporom zatrla v sebi nežni smehljaj, ki ji je silil na ustnice.

"Zahvalite se gospodični, da s me še spominja," je zajeceljal. "Še bolj sem se pa jaz bal, da me je ona pozabila."

Kristina je nekoliko pomislila. Nič ni vedela, kaj naj reče, da bi bilo na videz od vihrave Ingebjorge, pa bi si Erlend vendar prav tolmačil. Tedaj pa je vzklopela v njej grenkoba nad onemoglostjo zadnjih mesecev, in rekla je:

"Dragi Erlend, mar si morete misliti, da bova kdaj pozabili moža, ki je tako junaško branil najino čast?"

Opazila je, da se je zdrznil, kot da ga je udarila — bilo ji je mahoma žal, Simon je pa že spraševal, kaj se je bilo zgodilo. Kristina mu je povedala Ingebjorgino in svojo prigodo v gozdu na Eikabergu. Opazila je, da Simonu ni po godu. Tedaj ga je naprosila, naj poišče gospo Angerdo in jo vpraša, če ne bodo še odrinili, češ da je vendarle trudna. Ko je odšel, se je obrnila k Erlendov.

"Čudovito," je thio rekla, "kako hitro si veš pomagati — nikdar bi ti tega ne bil prisodil."

"Morala sem se naučiti zatajevanja, si lahko misliš," je mrko rekla.

Erlend je težko soplel, bil je še zmerom močno bled.

"Tako je s teboj?" je zašepetal. "Saj si mi vendar obljudila, da se zatečeš k mojim prijateljem, če bi prišlo tako daleč. Bog mi je priča, vsak dan sem mislil na to, ali se ni pripetilo morda najhujše —"

"Vem, kaj je po tvojih mislih najhujše," je kratko rekla Kristina. "Tega se ti ni treba bati."

Zame je bilo najhujše to, da mi še besedice pozdrava nisi maral sporočiti — ali ne razumeš, da sem med redovnicami kakor bela vrana —?" Prestala je, kajti začutila je, da ji silijo solze v oči.

"Ali si zato pri Dyfrinskih?" jo je vprašal. To jo je tako potrla, da ni našla odgovora.

Uzrla je gospo Angerdo in Simona, ki sta vstopila skozi vrata. Erleudu je visela roka niz koleno, čisto blizu nje, pa je ni smela stisniti.

"Porazgovoriti se morava," je hlastno rekel, "nisva si mogla povedati niti besedice tega, kar bi morala —"

"Pridi na dan po božičnih praznikih k maši v Marijino cerkev," je hitro odgovorila Kristina, se dvignila in šla onima dvehma nasproti.

Na povratku domov je bila gospa Angerd na moč ljubezniva in skrbna do Kristine ter ji je sama pomagala v posteljo. S Simonom pa se je porazgovorila šele naslednji dan. Dejal ji je:

"Kako neki moreš prenašati vesti med tem Erlendom ter Ingebjorgo Filipovo? Če imata med sabo kaj tajnega, bi jima ti ne smela biti na roke!"

"Nič hudega ni," je odvrnila Kristina. "Ona je klepetulja."

"Sploh pa mislim," je rekel Simon, "da bi se že davno morala naučiti toliko previdnosti, da se ne bi drznila s to srako sama hoditi po gozdu in po cestah." Kristina pa ga je živo opomnila, da nista zašli po latani krivdi. Tedaj je Simon nehal ugovarjati.

Naslednjega dne so jo Dyfrinski še pred povratkom domov spremili nazaj v samostan.

Erlend je ves teden dan za dnem hodil k večernicam v samostansko cerkev, ne da bi Kristina ujela priliko, spregovoriti z njim vsaj besedico. Zdela se je sama sebi kot sokol, ki čepi priklenjen na drogu in ima čepico poveznjeno na oči. Bila je pa tudi vsa nesrečna zbog sleherne besedice, ki sta si jo bila drug drugemu rekla ob zadnjem srečanju: saj bi ne smelo biti tako. Nič ni pomagalo, ako je sama sebi zatrjevala, češ, tako nenadoma je prišlo nadnjo, da sta

pač komaj vedela, kaj govorita. Toda nekega popoldneva je že v mraku prišla v govorilnico lepa ženska, ki je bila videti žena kakega meščana. Vprašala je po Kristini Lavransovi in izjavila, da je gospa trgovca z oblačili, da je njen mož nedavno došel z Danskega ter pripeljal s seboj več krasnih plaščev; Aasmund Bjorgulfson hoče enega pokloniti svoji nečakinji, zato naj gre mladenka z njo in si ga sama izbere.

Kristini so dovolili iti z žensko. Po njenih mislih bi človek strico ne prisodil, da ji hoče podariti tako dragoceno darilo, poleg tega se ji je pa čudno zdelo, da pošilja ponjo tujo žensko. Neznanka je bila izpočetka redkobesedna ter je le malo odgovarjala na Kristinina vprašanja, ko pa sta bili že v mestu, je nenadoma rekla:

"Ne maram te varati, lepo moje dete — povem ti vse, kot je, potem pa sama odloči. Pote me ni poslal tvoj stric, marveč nekdo drugi — morda si že uganila njegovo ime, ako pa ne, nikar ne hodi z mano. Sama sem, brez moža, ter moram sebe in svoje preživljati s tem, da oddajam prenočišče in točim pivo; pri tem se človek ne sme bati ne greha ne biričev — vendar svoje hiše nočem dati za to, da bi te kdo znotraj mojih vrat zapeljeval."

Kristina je vsa rdeča v obraz obstala. Tako čudno jo je zabolelo in postalo sram zaradi Erlenda. Ženska je rekla.

"Spremila te bom nazaj v samostan, Kristina, moraš mi pa nekaj dati za trud — vitez mi je bil obljubil veliko nagrado. Tudi jaz sem bila nekoč lepa, in tudi jaz sem bila prevarana. In lahko se me malo spomniš nocoj pri večerni molitvi — ime mi je Brnhild Fluga."

Kristina si je snela z roke prstan in ga dala ženski: "Lepo si ravnala, Brnhild — toda če je tisti možki moj sorodnik Erlend Nikulausson, se mi ni česa bati; rad bi, da bi ga spravila z mojim stricem. Nič naj ti ne bo žal — bodi pa zahvaljena, da si me hotela opozoriti."

Brnhild Fluga se je okrenila v stran, da bi skrla smehljaj. Odpeljala je Kristino skozi ozke ulice za Klemensovo cerkvijo in v severni smeri proti reki. Tu je bilo po brežini raztresenih več manjših dvorov. Zavili sta med plotove in tamkaj jima je prišel nasproti Erlend. Ozrl se je na vse strani, nato si je snel plašč, zavil vanj Kristino ter ji potegnil kapuco globoko na obraz.

"Kako se ti zdi ta domislek?" je vprašal hitro in tiho. "Mar misliš, da hudo slabo ravnam? A porazgovoriti se morava."

"Premišljevanje o tem, kaj je prav in kaj ni prav, nama utegne pač malo koristiti," je odvrnila Kristina.

"Nikar tako ne govori," jo je prosil Erlend. "Krivda je na meni — Kristina, vse dni in noči sem hrepenel po tebi," ji je zašepetal na uho.

Ko mu je za hip pogledala v oči, je vsa vztrepetala. Ob tem pogledu se je začutila krivo, ker je bila mislila na nekaj drugega kot na ljubezen do njega.

Brnhild Fluga je bila odšla naprej; ko sta prišla v dvor, je Erlend vprašal:

"Ali naj stopiva v hišo, ali pojdeva v gornjico na pome-

nek?"

"Kakor te je volja," je odgovorila Kristina.

"Zgoraj je mraz," je odgovoril Erlend. "Leči bi morali posteljo —" Kristina je prikimala.

(Dalje prihodnjice)

HRANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR - - - POZOR

KADAR želite poslati denar v Jugoslavijo in Italijo vsaka pošiljatev je garantirana;

KADAR rabite krstni ali rojstni list iz starega kraja ali imetja v starem kraju;

KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis;

KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu

AMERIŠKA DOMOVINA

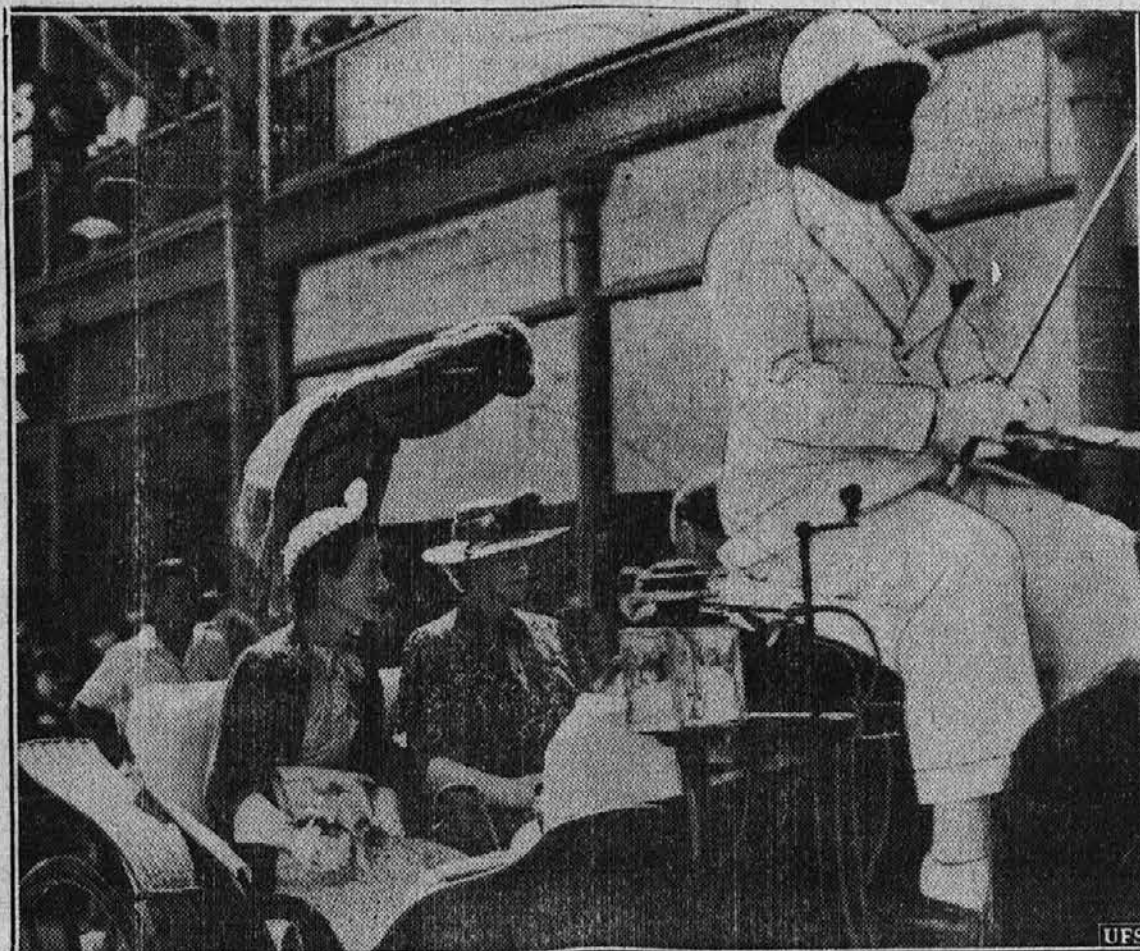
bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

Osemletni Jerry Glascock iz South Boston, Va. se postavi kot pridelovalec tobaka. Pričakuje se, da bo posetilo narodni tobačni festival več kot 150,000 ljudi. Ta festival se bo vršil v South Boston, Va. 5. in 6. septembra.

Vojvodinja Windsor se pelje v kočiji generalnega guvernerja v Hamilton, Bermuda. Vojvoda Windsor in njegova soproga sta na poti v Nassau, kjer jima pripravljajo sijajen sprejem. Poleg vojvodinje v kočiji sedi Mrs. Francis Hastings Hasting-Brooke, ki je sestra generalnega guvernerja barona Denis Bernard.

ZENINI IN NEVESTE!

Nasha slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

H. Henderson